

سیم کارت‌های سفید و منطق «نظم دسترسی محدود»



فائز دین‌پرست

دانشیار علوم سیاسی دانشگاه علامه

اواخر آبان ۱۴۰۴، فضای رسانه‌ای ایران با موضوعی غیرمنتظره به هم ریخت. پلتفرم ایکس (توییتر سابق) قابلیت‌نی جدید معرفی کرد که موقعیت مکانی واقعی کاربران هنگام ایجاد حساب کاربری را نمایش می‌داد. این تغییر به‌ظاهر فنی، به‌سرعت به یک «افشاگری اجتماعی» بزرگ تبدیل شد. از آن‌جا که اکثر کاربران ایرانی برای دسترسی به ایکس ناگزیر از استفاده از فیلترشکن هستند و در نتیجه، موقعیت مکانی آن‌ها «ایران» نمایش داده نمی‌شود، ناگهان مشخص شد که برخی چهره‌های شناخته‌شده سیاسی، رسانه‌ای و هنری بدون نیاز به فیلترشکن و از داخل ایران به اینترنت آزاد دسترسی دارند. این کشف، بحث «سیم‌کارت‌های سفید» را به یکی از داغ‌ترین مباحث فضای عمومی تبدیل کرد. سیم‌کارت سفید، اصطلاحی غیررسمی برای سیم‌کارت‌هایی است که از محدودیت‌های معمول فیلترینگ اینترنت معاف‌اند و دارندگان آن‌ها می‌توانند بدون فیلترشکن به اینترنت جهانی دسترسی داشته باشند. این سیم‌کارت‌ها ظاهراً در «فهرست سفید» اپراتورهای تلفن همراه ثبت شده‌اند و اعطای آن‌ها از سال‌ها قبل آغاز شده و در سال‌ها و ماه‌های اخیر شتاب گرفته است.

آنچه موج خشم عمومی را برانگیخت، تناقضی آشکار بود: بسیاری از دارندگان این امتیاز، از مخالفان سرسخت رفع فیلترینگ و حامیان طرح‌هایی مانند «صیانت از حقوق کاربران در فضای مجازی» به‌شمار می‌رفتند. در حالی که میلیون‌ها ایرانی روزانه با کندی اینترنت، قطعی‌های مکرر و هزینه‌های فیلترشکن دست‌وپنجه نرم می‌کنند، گروهی خاص از اینترنت آزاد و پسرعت بهره‌مند بودند.

آیاسیم‌کارت‌های سفید، ابزار اعمال سهمیه و طبقاتی کردن حقی همگانی یعنی حق دسترسی به گردش آزاد اطلاعات است؟ مجادله در این باره در فضای مجازی، وجهی اخلاقی پررنگ به خود گرفت: گروهی به بلاک‌کردن دارندگان سیم‌کارت‌های سفید روی آوردند و برخی از رانت‌داران نیز مسیر «اعتراف» و «توبه» را در پیش گرفتند. اما علاوه بر وجه اخلاقی ماجرا- که در جای خود مهم است و چنان‌که در ادامه خواهد آمد، می‌تواند اثر عینی سیاستی نیز داشته باشد- از زاویه سیاست‌گذاری هم می‌توان به این موضوع نگریست.

▼نظم‌های دسترسی محدود و باز

برای تحلیل موضوع، می‌توان از دستگاه نظری داگلاس نورث، جان والیس و بری واینکستست در اثر دوران‌سازشان، «خشونت و نظم‌های اجتماعی» (Violence and Social Orders) بهره گرفت. این سه اقتصاددان نهادگرا در تحقیقات خود نشان داده‌اند که چگونه جوامع مختلف، برای کنترل خشونت و حفظ ثبات، ساختارهای متفاوتی از «نظم اجتماعی» ایجادمی‌کنند.

بر اساس نظریه آن‌ها، اکثر جوامع در حال توسعه در چارچوب «نظم دسترسی محدود» (Limited Access Order - LAO) عمل می‌کنند. در این نظم، انتلاف حاکم از طریق محدودسازی دسترسی به منابع، فرصت‌ها و سازمان‌ها، رانت ایجاد می‌کند و سپس این رانت‌ها را به گونه‌ای میان اعضای ائتلاف توزیع می‌کند که همه از حفظ ثبات و صلح نفع ببرند. به عبارت دیگر، محدودیت‌ها ابزاری برای خلق ارزش‌اند که با توزیع آن میان نخبگان، انگیزه آن‌ها برای توسل به خشونت کاهش می‌یابد.

نورث این نظم‌ها را به سه مرحله تکاملی تقسیم می‌کند:

► **«نظم دسترسی محدود شکننده»** (Fragile LAO) **که در آن ساختار دولتی ضعیف است و ثبات به‌شدت به افراد خاص وابسته است.**

► **«نظم دسترسی محدود پایه‌ای»** (Basic LAO) **که در آن دولت نهادینه شده اما دسترسی‌ها همچنان محدود است.**

► و **«نظم دسترسی محدود بالغ»** (Mature LAO) **که در آن دولت قوی و پیچیده است، سازمان‌های خصوصی برای نخبگان وجود دارد و حاکمیت قانون دست‌کم برای نخبگان برقرار است.**

در مقابل این نظم‌ها، «نظم دسترسی باز» (Open Access Order - OAO) قرار دارد که در آن، دسترسی به تشکیل سازمان‌های سیاسی و اقتصادی برای همگان آزاد است و خشونت از طریق رقابت و نهادهای غیرشخصی کنترل می‌شود. بیشتر کشورهای توسعه‌یافته امروز در این دسته قرار می‌گیرند. آنچه امروز در ایران مشاهده می‌کنیم، شباهت معناداری به ویژگی‌های یک «نظم دسترسی محدود بالغ» دارد که ممکن است در حال حرکت به سمت شرایط آستانه برای گذار به «نظم دسترسی باز» باشد. این تشخیص به ما کمک می‌کند تا پاره‌ودکس‌های ظاهری سیاست‌گذاری را نه صرفاً به‌عنوان ناکارآمدی یا فساد، بلکه به‌عنوان بخشی از یک منطق ساختاری درک کنیم.

▼تصلب ساختار و منطق گسترش رانت

یکی از ویژگی‌های بارز این نظم‌ها، تصلب و مقاومت آن‌ها در برابر تغییر است. تصمیمات بزرگ در این ساختارها، حاصل

توافق پیچیده میان اعضای ائتلاف حاکم است. هر تصمیم بزرگ، توزیع قدرت و منافع را دگرگون می‌کند و بنابراین با مقاومت روبه‌رو می‌شود. در چنین ساختاری، حتی کارگزاران مصلح که ممکن است نیت واقعی برای اصلاحات داشته باشند، توان حذف رانت‌های بزرگ را ندارند. حذف یک رانت بزرگ، منافع گروه‌های قدرتمندی را به خطر می‌اندازد که می‌توانند در برابر تصمیم مقاومت کنند یا حتی آن را خنثی سازند؛ به‌همین دلیل، ریسک بی‌ثباتی سیاسی بسیار بالاست. از این‌رو، راه‌حل عملی‌تر برای کارگزاران، نه حذف رانت، بلکه گسترش دایره بهره‌مندان از آن است. این کار فشار اجتماعی را کاهش می‌دهد، چون افراد بیشتری از امتیاز بر خوردار می‌شوند؛ مقاومت گروه‌های ذی‌نفع قدیمی را کمتر می‌کند، چون رانت آن‌ها حذف نمی‌شود؛ و به‌تدریج امتیاز را به سمت عمومیت سوق می‌دهد.

این استراتژی در واقع یک مکانیسم مدیریت فشار اجتماعی است. وقتی فشار برای دسترسی به یک کالا یا خدمت زیاد می‌شود، سیستم به‌جای گشایش کامل (که ریسک بالایی دارد)، به‌تدریج گروه‌های بیشتری را به دایره دسترسی اضافه می‌کند. فشار را کاهش می‌دهد، گروه‌های جدید را به‌ذی‌نفعان وضع موجود تبدیل می‌کند و زمان بیشتری برای سازگاری نهادهی فراهم می‌آورد.

▼منوعیت‌های بی‌اثر: از ماهواره تا اینترنت

ویژگی دیگر ساختارهای صلب تصمیم‌گیری، عدم آمادگی برای بازگشت علنی از تصمیمات اشتباه است. پذیرش اشتباه در چنین ساختارهایی به معنای خدشده‌دار شدن اقتدار و مشروعیت تلقی می‌شود. در نتیجه، سیستم ترجیح می‌دهد به‌جای لغو رسمی یک ممنوعیت، آن را به‌تدریج عملاً بی‌اثر کند، بی‌آن‌که از منظر قانونی و رسمی از آن ممنوعیت‌زدایی شود.

مثال بارز این رویکرد، قانون ممنوعیت استفاده از ماهواره است. این قانون در سال ۱۳۷۳ تصویب شد و همچنان پایرجاست و هرگز لغو نشده است. اما در عمل، میلیون‌ها خانوار ایرانی از ماهواره استفاده می‌کنند، بازار فروش آشکار دستگاه‌های ماهواره‌ای وجود دارد، برخی شبکه‌های ماهواره‌ای فارسی‌زبان حتی با پشتیبانی نهادهای دولتی فعالیت می‌کنند و اجرای قانون عملاً متوقف شده است. این وضعیت، نمونه‌ای کامل از «کنار گذاشتن عملی یک ممنوعیت بدون لغو رسمی آن» است. سیستم ترجیح داده است به‌جای اعتراف به ناکارآمدی این قانون در شرایط کنونی و لغو آن، اجرای قانون را عملاً متوقف کند و به مرور زمان، با گسترش استفاده کنندگان، قانون را به حاشیه و فراموشی بسپارد.

همین الگو را می‌توان در مورد فیلترینگ اینترنت نیز مشاهده کرد. به‌جای رفع رسمی فیلتر، برآیند سیستم این است که به‌تدریج دایره افرادی را که دسترسی آزاد دارند گسترش دهد. گسترش این فرایند می‌تواند تا جایی ادامه یابد که عملاً فیلترینگ بی‌معنا شود، بدون آن‌که نیازی به اعلام رسمی رفع فیلتر باشد. این رویکرد به سیستم تصمیم‌گیری اجازه می‌دهد که بدون پذیرش اشتباه، با واقعیت‌های جدید سازگار شود؛ هر چند در این فاصله نه‌چندان کوتاه، بسیاری از فرصت‌ها برای بخش بزرگی از جامعه از بین می‌رود و جامعه از ظرفیت‌های مهمی برای شکوفایی محروم می‌ماند.

▼از امتیاز ویژه تا حق عمومی

نورث و همکارانش معتقدند یکی از شروط لازم برای گذار، بسط دایره نخبگان و عمومیت‌یافتن دسترسی‌هاست. زمانی که یک «امتیاز ویژه» آن قدر گسترده شود که دیگر نتوان آن را «ویژه» نامید، در واقع به یک «حق عمومی» تبدیل شده است.

از این منظر، می‌توان استدلال کرد آنچه در ایران مشاهده می‌کنیم- بدون آن‌که لزوماً برآمده از یک تفکر پیشینی باشد - می‌تواند نشانه‌ای از یک گذار کند و پرکشمکش باشد. سرعت این گذار بسیار کند است و ممکن است دهه‌ها به طول بینجامد. همواره خطر بازگشت و توقف روند وجود دارد؛ این احتمال هست که گسترش رانت صرفاً ابزاری برای تثبیت وضع موجود باقی بماند و هرگز به مرحله تبدیل امتیاز به حق نرسد. در عین حال، فشارهای اجتماعی مسیر را به سمت گشایش بیشتر هدایت می‌کنند، چراکه هزینه حفظ محدودیت‌های مطلق به‌مرور زمان افزایش می‌یابد. افشای تبعیض‌ها، مانند ماجرای سیم‌کارت سفید، فشار برای عمومیت‌بخشی را افزایش می‌دهد و شفافیت را به عاملی برای تسریع تغییر تبدیل می‌کند.

تاریخ توسعه اقتصادی نشان داده است که مسیر گذار به دموکراسی و بازار آزاد، همواره خطی و هموار نیست. بسیاری از کشورهای امروز توسعه‌یافته، دهه‌ها در مراحل مختلف «نظم دسترسی محدود» ماندند و به‌تدریج شرایط آستانه را برای گذار فراهم کردند. انگلستان قرن هجدهم، فرانسه پیش از انقلاب و ایالات متحده در دوره‌های خاص از تاریخ خود، نمونه‌هایی از این گذار تدریجی هستند.

شاید روند فعلی «عمومیت‌بخشی تدریجی به امتیازات خاص» در ایران، با تمام نوسانات، کندی‌ها و تناقضاتش، همان مسیر پُرسنگ‌آلاخ ما رو به جلویی باشد که کشور برای خروج از تله نظم دسترسی محدود می‌پیماید. اما این مسیر، بدون فشار مستمر شهروندان برای شفافیت، عدالت و عمومیت‌بخشی به امتیازها و تبدیل آن‌ها به حقوق، به سرانجام نخواهد رسید.

تیتریک

۲

HEADLINE ONE

گزارش یک

در جریان سفر به کهگیلویه و بویراحمد و در پاسخ به انتقادهای حامیان دولت

پزشکیان:مقابل مردم نمی‌ایستم

زمان صرف شود. تصور می‌کنید در یک سال می‌توان تمام این مشکلات و گره‌ها را حل کرد؟ من که چنین معجزه‌ای سراغ ندارم، با همین شرایط سخت، ما توانستیم ۹۰ هزار کارمندی را که قبلاً گزینش و رد شده بودند، برگردانیم؛ تعدادی هم نتوانستیم برگردانیم. تغییراتی شکل گرفته و بسیاری از مسائلی که می‌توانست به درگیری و بحران تبدیل شود، وحدت و انسجام ایجاد کرده است؛ اما هنوز هم کارهای زیادی روی زمین مانده است. چه کسی گفته قرار است من در یک لحظه و به سرعت همه‌چیز را حل کنم، من چنین ادعایی نکردم. کسانی که جامعه‌شناسی می‌دانند، متوجه هستند که «تغییر رفتار» حرف یک‌سال و دو سال نیست؛ حرف دهه‌هاست. اگر اراده کنم رفتار را اصلاح کنم، باید یک دهه یا دو دهه زمان بگذاریم. اگر کسی را می‌شناسید که بتواند در یک سال معجزه کند، معرفی کنید تا یک بخش را به او بدهیم و ببینیم چطور اصلاح می‌کند. ما هنوز حتی تصمیم‌نهایی نگرفته‌ایم. »

او با تاکید بر اینکه در این دولت تلاش می‌کنیم مسئولیت و مدیریت را براساس تجربه، توانایی و تخصص به افراد بدهیم، نه براساس روابط و توصیه‌ها، افزود: «هرکسی توان و تخصص دارد و می‌تواند برای حل مشکلات و بحران‌های کشور به ما کمک کند، از او استقبال می‌کنیم، این گوی و این میدان، شما برای حل مشکلات راهکار و نقشه ارائه دهید، ما هم کمک می‌کنیم. هیچ دولتی به تنهایی قادر به حل همه مشکلات نیست. به دنبال استفاده از ظرفیت و مشارکت مردم و تقویت محله‌محوری هستیم، به هر کسی که توان کمک دارد اختیار می‌دهیم، با جلب مشارکت نخبگان و کارشناسان و همینطور افزایش اختیارات استانداران به دنبال حل مشکلات استان‌ها و مناطق کشور هستیم، در این مسیر با عدالت و شفافیت و انصاف برای توسعه متوازن کشور و توزیع عادلانه منابع در مسیر پیشرفت کشور تلاش می‌کنیم.» رئیس‌جمهور با اشاره به اینکه در حوزه بهداشت و درمان جلسه‌های متعدد گذاشته‌ایم، گفت: «برای محله‌محوری و واگذاری اختیار هر هفته جلسه داریم، با بخش خصوصی هم همین طور. با نهادهای مردمی، سازمان‌های خصوصی، اتاق بازرگانی، کارآفرینان، پتروشیمی‌ها هر ماه شخصاً با آن‌ها جلسه می‌گذارم. اگر دولت جایی برای‌شان مشکل ایجاد کرده، همان‌جا مشکل را برطرف می‌کنیم.»

گزارش دو

اظهارات حامیان حجاب در تریبون‌های مختلف بالا گرفت

اصراری خلاف تصمیم شورای عالی امنیت ملی

بارسین‌بهار، در این عرصه ممکن است تحرکاتی صورت گیرد، او افزود: «در نخستین‌روزهای فروردین ۱۴۰۲ نیز من دولسه‌را با مسئولان دست‌اندرکاران مربوطه در حوزه‌های مختلف اعم از سیاسی، اجتماعی، فرهنگی و امنیتی و انتظامی برگزار کردم و خطاب به آنان تصریح داشتم که من قوانین و مقررات ناظر بر حوزه عفاف و حجاب را احصاء کرده‌ام و معتقدم با همین قوانین و مقررات موجود می‌توان بالغ بر ۷۵ درصد به توقیف رسید و جلوی ناهنجاری‌ها را سد کرد؛ فی‌المثل تکالیف قانونی اصناف، فراجاو... را در آن جلسات تشریح کردم. در جریان جلسات مذکور، دستورالعملی ۴ ماده‌ای نیز ابلاغ کردم و مقرر شد دستگاه‌های اطلاعاتی به شناسایی جریانات سازمان‌یافته مروج بی‌عتنی و بی‌حجابی و معرفی آنها به دستگاه قضایی مبادرت ورزند و فراچنان‌بفوق تکلیف قانونی خود با جرم مشهود در حوزه بی‌عتنی و بی‌حجابی در انتظار عمومی، برخورد کند.»
از‌ه‌ای با اشاره به اینکه پس از گذشت مدتی، مقوله‌ی عفاف و حجاب در جلسه شورای عالی انقلاب فرهنگی مطرح شد، تاکید کرد: «من مجدداً تصریح کردم که با همین قوانین و مقررات موجود، می‌توان تا حد قابل توجهی جلوی ولنگاری و بی‌حجابی در انتظار عمومی را گرفت؛ علی‌ایحال، در شورای عالی انقلاب فرهنگی، تکلیف بر آن شد که قوه قضائیه در این زمینه لایحه‌ای را ارائه کند؛ من پذیرفتم و اعلام کردم که با تدوین لایحه در این زمینه مشکلی ندارم. مادر قوه قضائیه با بهره‌گیری از نقطه‌نظرات تخصصی، لایحه‌ای موجد، اما کارآمد و قابل اجرا را در ۹ ماده پیرامون عفاف و حجاب تدوین کردیم؛ این لایحه به دولت رفت و ۶ ماده دیگر نیز به آن افزوده شد؛ اما مجلس این لایحه ۱۵ ماده‌ای را به ۱۴ ماده تبدیل کرد و رفت و برگشت‌هایی در این زمینه با شورای نگهبان داشت. در نهایت، این مقوله به قانون تبدیل شد و با وضعیتی مواجه است که از آن مطلع هستیم.» او با بیان اینکه به هر ترتیب، بخشی از ناهنجاری‌های اجتماعی در جامعه امروز ما مرتبط با مسائل حوزه عفاف و حجاب است، افزود: «در این زمینه همه مادر قبال شرع و قانون و خواست مردم متدین، مسئولیت داریم؛ وضع موجود نباید ادامه یابد؛ من نمی‌گویم در این زمینه صرفاً برخورد قهری صورت گیرد، اما تاکید دارم که این وضعیت نباید تداوم داشته باشد، من طی مدت اخیر و بر مبنای همان دستورالعمل ۴ ماده‌ای ابلاغی در فروردین ۱۴۰۲، دستورات مؤکدی را خطاب به مسئولان و دستگاه‌های ذیربط صادر کرده‌ام. دستگاه‌های اطلاعاتی موظف به شناسایی جریانات سازمان‌یافته مروج بی‌عتنی و بی‌حجابی شده‌اند؛ فراچنان‌بفوق

قانون در زمینه مقابله با جرم مشهود مسئولیت دارد؛ به‌ویژه برخی موارد، بین‌الغی است و طرف‌رسمانیمه‌برهنه یا برهنه است؛ با این قبیل موارد بر خورد قانونی خواهد شد.» به گفته رئیس قوه قضائیه: «واحدهای صنفی متخلف از قبیل رستوران‌ها و کافی‌شاپ‌ها نیز توجیه شده‌اند که چنانچه در محل کسب‌شان، عمل منافی قانون و شرع صورت گیرد، برخورد قاطع و قانونی صورت خواهد گرفت و دیگر این چنین نخواهد بود که واحد صنفی متخلف، صرفاً برای مدت کوتاهی پلمب شود. به دستگاه‌ها نیز ابلاغ شده که چنانچه دست‌اندرکار مراسمی باشند که در آن مراسم، اعمال خلاف شرع و قانون رخ دهد، مورد برخورد قرار می‌گیرند و این طور نخواهد بود که صرفاً با مرتکبان آن اعمال، برخورد صورت گیرد. در راستای مقوله‌ی مذکور، با دستورات و تاکیدات

گروه خبر: پنجشنبه ۱۳ آذر مسعود پزشکیان، رئیس‌جمهور در نشست با فعالان سیاسی و اجتماعی کهگیلویه و بویراحمد به صراحت اعلام کرد که در مقابل مردم نمی‌ایستد و حق را به مردم داد. او در این نشست تنها از حق مردم نگفت، بلکه از زمان‌بر بودن اصلاحات نیز سخن گفت و اصلاح‌طلبی را ایجاد بستی برای رضایتمندی مردم دانست. پزشکیان در پاسخ به گلایه‌ها و انتقادات مطرح‌شده درمورد اجرای طرح‌های مربوط به حوزه آب در این استان و آثار و مخاطرات احتمالی اجرای این طرح‌ها، گفت: «ما در دولت برای اجرای طرح‌ها و پروژه‌ها در استان‌ها هیچ دستوری نمی‌دهیم، کارشناسان و متخصصین امور نظرات کارشناسی و علمی می‌دهند و ما براساس آن اقدام می‌کنیم. کارشناسانی که در مورد طرح‌ها و پروژه‌ها در حوزه‌های مختلف نظر می‌دهند، تعلق خاطر به هیچ‌کدام از مناطق و استان‌ها ندارند و فقط براساس شواهد علمی و کارشناسی نظر و پیشنهاد خود را مطرح می‌کنند. در اجرای طرح‌ها و پروژه‌ها در دولت براساس راهکارهای علمی و دانشگاهی اقدام می‌کنیم و در این مسیر حتماً شرایط استان‌ها و مسائل زیست محیطی را هم مورد توجه جدی قرار می‌دهیم که اجرای طرح مشکلی ایجاد نکند.» او با بیان اینکه محیط زیست اهمیت بسیار زیادی دارد و اجازه نمی‌دهم به محیط زیست صدمه‌ای وارد شود، افزود: «قرارداد پتروشیمی میناکاله را لغو کردم زیرا محیط زیست مسئله‌ای نیست که بخواهم با آن بازی کنم. هیچ کاری را در دولت بدون اخذ نظر کارشناسان و نخبگان انجام نمی‌دهیم و برخی گزارش‌ها و اخبار نادرست که منتشر می‌شود، هدفمند و با شیطنت‌های خاص است که نباید به آن توجه کنیم. صداوسیما گاهی حرف‌هایی می‌زند که روح ما نیز خبر ندارد و بر برخی مسائل را طوری قلمداد می‌کند که آن گونه نیست.»

▼چه کسی گفته من باید در یک لحظه همه چیز را حل کنم؟

پزشکیان با بیان اینکه باید توجه داشته باشیم اصول اصلاحات زمان‌بر است، تاکید کرد: «اگر قانون اصلاحات را بپذیریم، باید مشخص کنیم برای هر اصلاحی چه زمانی لازم است. شما اهل دانشگاه هستید و مطالعه کرده‌اید. اصلاح یعنی اینکه حتی اگر بهترین تصمیم را بگیریم، برای اجرای آن باید

گروه خبر: روز چهارشنبه ۱۳ آذر که محسنی‌اژه‌ای، رئیس قوه قضائیه درباره حجاب سخن گفت و تاکید کرد که «دی ماه ۱۴۰۱ هشدار دادم که باید برای حجاب، تدبیر عاجلی اتخاذ کرد»، به‌مثابه چراغ سبزی بود برای ائمه جمعه که بار دیگر به صورت مبسوط به موضوع پوشش اختیاری زنان بپردازند. البته پیش از آن و در ۱۱ و ۱۵۵ نماینده طی نامه‌ای به محسنی‌اژه‌ای، رئیس قوه‌قضائیه روی دست نهاد باالاستی خود بلند شدند و برخلاف تصمیم شورای عالی امنیت ملی، خواستار تمهیداتی برای اجرای قوانین موجود در حوزه عفاف و حجاب و جلوگیری از ترک فعل دستگاه‌ها شدند. آنها به مصوبه‌ای (لایحه عفاف و حجاب) اشاره می‌کنند که در دوره یازدهم مجلس و به ریاست محمدباقر قالیباف پشت درهای بسته مصوب شد و لایحه را از ۱۵ ماده به ۲۴ ماده رساند. اما دولت به صراحت اعلام کرد که توان اجرای آن را ندارد چراکه در شرایط سیاسی، اقتصادی و اجتماعی بحرانی کنونی تنها یک وحدت است که می‌تواند نظام جمهوری اسلامی رانجاخت دهد. برخی از نمایندگان بر اجرای آن اصرار ورزیده و در این نامه امضا شده خطاب به اژه‌ای تاکید کرده‌اند: «موضوع عفاف و حجاب که در اصل چهارم قانون اساسی با رویکرد حاکمیت اسلام بر همه قوانین و مقررات کشور به آن اشاره شده است... دشمنان به خوبی می‌دانند پیشرفت‌های شگرف انقلاب اسلامی در دهه‌های گذشته در سایه تربیت صحیح و بی‌بدیل جوانان این مرز و بوم و آن هم توسط زنان و مادران ایرانی صورت گرفته است و برای جلوگیری از این حرکت عظیم‌مهمترین هدف دشمنان تغییر سبک زندگی ایرانی اسلامی و ضربه زدن به عفاف و حجاب به‌عنوان اصلی‌ترین عقبه اخلاقی جامعه ایران است و از این رو هزارگانه‌ای با انجام توطئه و به بهانه‌های گوناگون سعی در مخدوش کردن چهره زن ایرانی و غالب کردن فرهنگ مبتدل غربی در کشور دارند. اهمیت موضوع سبب شد تا مجلس از ترک فعل دستگاه‌ها نهایتاً به سمت تصویب قانون حمایت از خانواده از طریق ترویج فرهنگ عفاف و حجاب حرکت کند. اما عدم اراده در ابلاغ این قانون و از طرفی عدم اجرای قوانین موجود از جمله قانون مجازات اسلامی سبب شده تا عده‌ای با تحلیل اینکه نظام اسلامی از اعمال حکمرانی در این خصوص عبور کرده و در این غفلت و سهل‌انگاری با سرتشردرشنگی و کشف حجاب و سایر ناهنجاری‌ها به تبع آن فراهم شود.»

▼قوانین عفاف و حجاب را احصاء کرده‌ام

محسنی‌اژه‌ای، رئیس قوه قضائیه در جلسه شورای اداری استان یزد، درباره تدابیر و تمهیدات ناظر بر مقابله با مظاهر مختلف ناهنجاری‌های اجتماعی به‌ویژه در مقوله عفاف و حجاب، توضیحاتی مطرح کرد و با اشاره به خطرانی که فرهنگ غنی اسلامی و ایرانی ما را تهدید و تحدید می‌کند و ضرورت مقابله همه‌جانبه با این خطرات و آسیب‌ها، گفت: «ترویج ناهنجاری‌های اجتماعی به‌ویژه در مبحث عفاف و حجاب، یکی از حربه‌ها و شگردهای دشمن در جنگ ترکیبی خود علیه ملت ایران است؛ در دی‌ماه سال ۱۴۰۱ یعنی پس از وقایع پاییز آن سال، من در جلسه‌ای به برخی از مسئولان ذی‌صلاح هشدار و انداز دادم که باید برای مقوله عفاف و حجاب، تدبیر عاجلی را اتخاذ کرد، چراکه

